Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

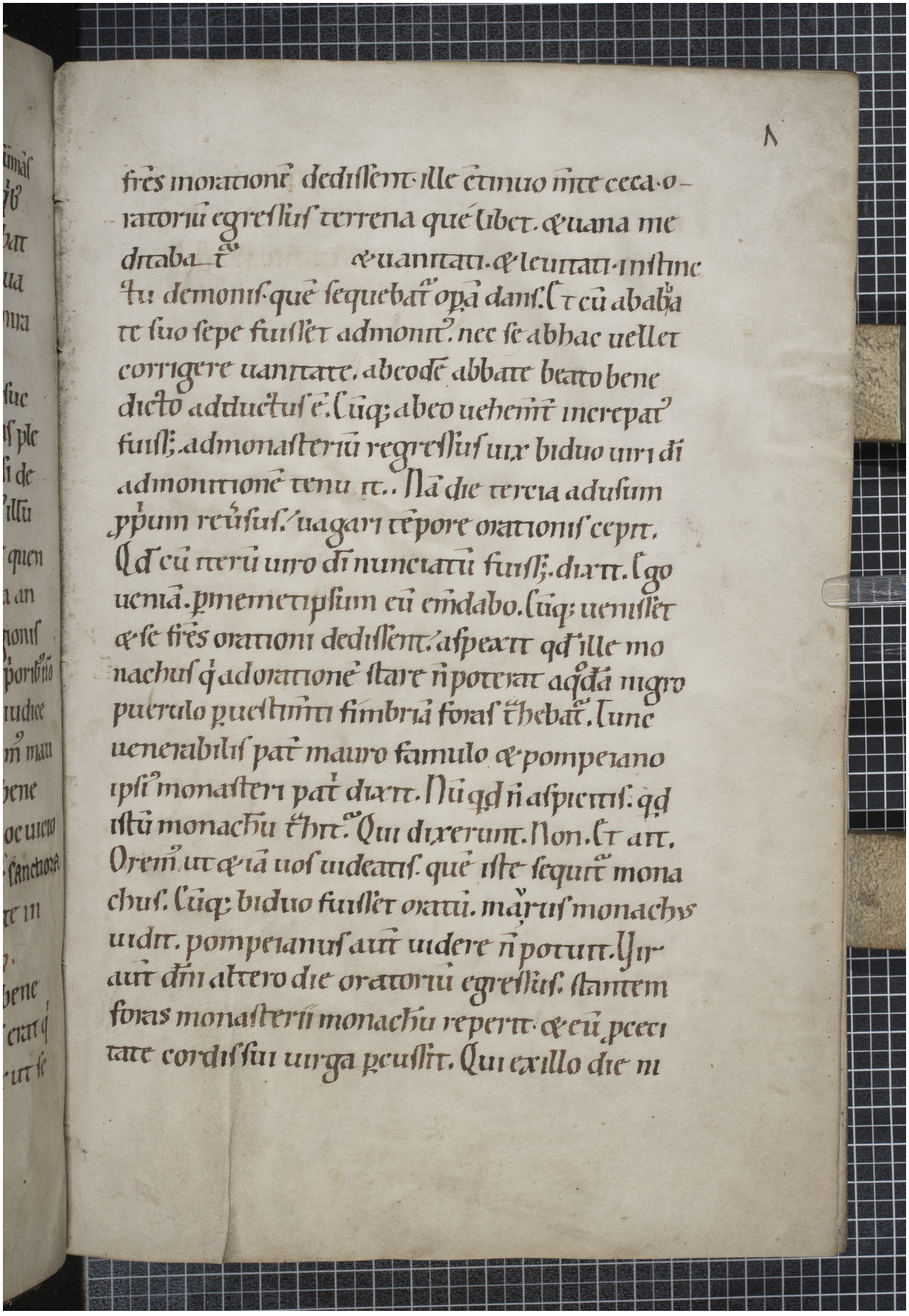

fr̄es in oratione dedissent. ille ēt inuo mēte ceca. o-
ratoriū egressus terrena quē libet. & uana me
ditabatur & uanitati. & leuitati. instinc
tu demonis. quē sequebatur opa dans. Et cū ab abba
te suo sepe fuisset admonitus. nec se ab hac uellet
corrigere uanitate. ab eodē abbate beato bene
dicto adductus ē. Cūq; ab eo uehemēt increpatus
fuisset. ad monasteriū regressus uix biduo uiri dī
admonitione tenuit. Nā die tercia ad usum
ppium reuersus. uagari tēpore orationis cepit.
Qd cū iterū uiro dī nunciatū fuisset. dixit. Ego
ueniā. p me metipsum eū emēdabo. Cūq; uenisset
& se fr̄es orationi dedissent. aspexit qd ille mo
nachus q ad oratione stare n̄ poterat aq̄dā nigro
puerulo p uestimēti fimbriā foras trahebatur. Tunc
uenerabilis pat̄ mauro famulo & pompeiano
ipsius monasteri pat̄ dixit. Nū qd n̄ aspicitis. qd
istū monachū trahit. Qui dixerunt. Non. Et ait.
Oremus ut & iā uos uideatis. quē iste sequitur mona
chus. Cūq; biduo fuisset oratū. maurus monachus
uidit. pompeianus aūt uidere n̄ potuit. Vir
aūt dn̄i altero die oratoriū egressus. stantem
foras monasterii monachū reperit. & eū pceci
tate cordis sui uirga pcussit. Qui ex illo die ni